

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015534
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015534.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Patrika Príbelského PhD. a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému F. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 29. apríla 2020 odvolanie obžalovaného F. B. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. februára 2020, sp.zn.3T/5/2020, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný F. B. o d s u d z u j e podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaný sa z a r a ď u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. februára 2020, sp.zn.3T/5/2020 bol obžalovaný F. B. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, písm. d/, písm. e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 20. 09. 2019 v čase približne o 16.15 hod. v C. na ul. B., C. v R. A. pod vplyvom alkoholu, napadol poškodenú Y. B. tak, že ju ťahal za vlasy a následne ju stiahol na zem, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia a následne fyzicky zaútočil na poškodenú mal. S. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorá sa postavila medzi obžalovaného a poškodenú Y. B., a to tak, že ju chytil za vlasy a držal ju pod krkom, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia, a následne fyzicky zaútočil aj na poškodeného mal. A.CH.,nar. XX.XX.XXXX tak, že ho sotil, následkom čoho poškodený spadol na zem, čím mu nespôsobil žiadne zranenia, hoci rozsudkom Okresného súdu Trenčín, spisová značka 3T 81/18 zo dňa 12. 02. 2019, právoplatným dňa 12. 02. 2019 bol uznaný vinným pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona s použitím na § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 76 odsek 2 Trestného zákona, § 78 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému zároveň uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

A zároveň podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona a § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu bol napadnutý odvolaním obžalovaného pre nesprávnosť výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietol výšku trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. K tomu uviedol, že tento trest je príliš vysoký vzhľadom na skutok, za ktorý bol odsúdený. Spáchal pritom prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, d/, e/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Vzhľadom na závažnosť skutku a okolnosti, na základe ktorých došlo k jeho spáchaniu má za to, že na jeho nápravu by postačoval trest odňatia slobody s kratšou výmerou trestu. Nebezpečnosť jeho konania nebola v takom rozsahu, aby mu bol uložený tak vysoký trest odňatia slobody. Obžalovaný z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátorka“). Prokurátorka vyhodnotením listinných dôkazov vzťahujúcich sa k rozhodnutiu o treste zistila, že obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný prevažne pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., naposledy rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn.3T/81/2018 zo dňa 12.2.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.2.2019 a ktorým bol odsúdený pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 12.3.2019. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že bol 5 krát postihnutý pre priestupky proti verejnému poriadku. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie výmery a druhu trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatela, jeho doterajšiu trestnú minulosť spolu s jeho postojom k žalovanému skutku, keďže sa priznal a oľutoval spáchanie trestnej činnosti dospel okresný súd podľa názoru prokurátorky správne k názoru, že účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. bude v danom prípade naplnený uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v dolnej polovici vyššie uvedenej výmery trestu so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest svojím charakterom pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. t.j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a následne spojeného generálno-preventívneho účinku je dostatočným trestom. Prokurátorka z vyššie uvedených dôvodov navrhla, aby krajský súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol, pretože nie je dôvodné.

K písomnému vyjadreniu prokurátora k dôvodom odvolania obžalovaného sa obžalovaný do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu, písomne bližšie nevyjadril a to sám a ani prostredníctvom obhajcu.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté, nakoľko sa u obžalovaného jedná o špeciálnu recidívu.

Obžalovaný a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedli, že sa v celom rozsahu pridriavajú písomných dôvodov odvolania a navrhli, aby odvolací súd zvážil výšku uloženého trestu, nakoľko doterajší trest vzhľadom na okolnosti prípadu, skutočnosť, že obžalovaný sa priznal a svoje konanie oľutoval, je prísny.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 29. apríla 2020 na podklade podaného odvolania prokurátorom pre nesprávnosť výroku o treste v neprospech obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 10. marca 2020, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výrokov o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom

zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom je uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona.

Obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/, d/, e/ Tr. zák., za ktorý je v osobitnej časti Trestného zákona v § 364 ods. 2 Tr. zák. stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky. Obžalovaný sa svojim protiprávnym konaním dopustil fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania- na viacerých osobách, na chránenej osobe- dieťaťi, hoci bol za taký trestný čin v posledných 24 mesiacoch odsúdený.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu dôsledne neprihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Tr. zák. nie je možné prihliadať mechanicky, ale v kontexte prejednávaného prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval v súlade s ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Tr. zák.

Okresný súd pri určovaní druhu a výmery trestu zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval. Na druhej strane okresný súd zistil jednu pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák.

Odvolací súd zistil, že okresný súd pri správnom postupe mal u obžalovaného vzhľadnúť aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní okresného súdu urobil vyhlásenie o vine, ktoré je potrebné zohľadniť aj pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovanému v predmetnej trestnej veci. Odvolací súd v tejto súvislosti zistil, že obžalovanému je potrebné priznať i poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (v konaní pred súdom prokurátorovi v otázke viny obžalovaného). Krajský súd vo viacerých svojich rozhodnutiach vyslovil názor, že vyhlásenie o vine obžalovaného a jeho prijatie súdom je potrebné považovať i za poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. (viď. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn.23To/70/2015, sp.zn.23To/22/2016 ako i uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/63/2016 zo dňa 25.10.2016 a taktiež stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017, sp.zn.Tpj/55/2016, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2017 pod č. 44).

Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná, tak obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 257 ods. 5 Tr. por. po priznaní obžalovaným sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 Tr. por., to je, že pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“, čím pri kladnej odpovedi naplňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák.

Odvolačný súd ďalej z odpisu registra trestov na obžalovaného zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, prevažne pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.02.2019, sp.zn.3T/81/2018 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 12.03.2019.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že bol 5-krát postihnutý pre priestupky proti verejnému poriadku.

Odvolačný súd pri prevahe poľahčujúcich okolností nad okolnosťami priťažujúcimi v zmysle § 38 ods. 3 Tr. por. (znižuje sa horná hranica trestnej sadzby o 1/3) upravil zákonnú hornú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky, a trest ukladal v rozmedzí od 6 mesiacov do 2 rokov a 2 mesiacov (26 mesiacov). (výpočet: 36 mesiacov - 6 mesiacov = 30 mesiacov; 1/3 z 30 mesiacov = 10 mesiacov; 36 mesiacov - 10 mesiacov = 26 mesiacov; horná hranica trestnej sadzby znížená o 1/3 predstavuje 26 mesiacov; 2 roky a 2 mesiace)

Odvolačný súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolačný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovaného prihliadol aj na skutočnosť, že znalkyňa V. Z. V., z odboru psychiatrie, v záveroch svojho znaleckého posudku konštatovala u obžalovaného poruchu osobnostného vývoja s nadužívaním alkoholu a s výrazným agresivným v opilstiach. Obžalovaný bol dňa 20.09.2019 podrobený dychovej skúške na prítomnosť alkoholu s výsledkom 1,02 mg/l na základe čoho boli jeho rozpoznávací a ovládacie schopnosti znížené vo forenzne významnej miere z dôvodu jednoduchej opilstosti. Rovnako však prihliadol na skutočnosť, že u obžalovaného aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam nedošlo k náprave, keď naďalej pácha trestnú činnosť obdobného charakteru. Odvolačný súd dospel k záveru, že obžalovanému v predmetnej trestnej veci nie je možné uložiť trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, nakoľko ani predchádzajúce odsúdenie za obdobnú trestnú činnosť spojené s priamym výkonom trestu odňatia slobody (vykonal trest dňa 12.03.2019) nespĺnilo svoj účel, keďže obžalovaný sa opäť dopustil obdobného trestného činu. Takto stanovený trest spolu s uloženým ochranným protialkoholickým liečením ústavnou formou podľa záverov odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolačný súd v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním uvedenej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolačný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Ostatné výroky napadnutého rozsudku zostávajú nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.